

Dr. Tomáš Masaryk, od prevrata predsednik čehoslovaške republike

so bili vse kaj drugega kot dobri kristjani.

Marušičevemu listu »Glas naroda« pa ta stara vez med vero in narodnostjo na Slovenskem ni po volji. Pisal je, da je kmet godrnjav suženj mistične religioznosti. Zato je treba naši vasi pomagati do kulturne osvoboditve. To se pravi: Stranki dr. Marušiča, prejšnjega bana, ki je brez vzroka razpuštil vsa naša prosvetna društva, ni po volji vernost slovenskega kmeta. Te vernosti ga želi osvoboditi. In kdo bo izvršil to nalogo? To veliko delo, je pisal »Glas naroda«, bo opravilo društvo »Kmečkih fantov in deklet«. Iztrgati mladino vplivu vere in duhovnika je torej namen teh društev. Isti namen so imeli nekdanji nemškutarji s svojim »Štajercem«, a jim delo ni uspelo. Zato tudi ni verjetno, da bi to veliko delo opravilo društvo kmečkih fantov in deklet.

Sploh so kmečki fantje in dekleta večinoma dobri. Imajo sicer razne napake, a v obče so še verni. In gibanje za društvo »Kmečkih fantov in deklet« ne izvira od njih. Ti ne čutijo v sebi potrebe takih društev.

Osebe, ki ta društva ustanavljajo,

vodijo in propagirajo, niso kmečkega stanu. Kakega nevednega kmečkega fanta postavijo po nekod za predsednika, a smer dajejo društvu drugi ljudje kot učitelji, učiteljice in bivše kmečke deklice, ki so pa slekle kmečko krilo, dijaki (tudi falirani) in vsi, ki so nasprotni krščanskemu gibanju naše mladine.

»Glasu naroda«, dr. Marušičevemu listu, se je treba zahvaliti, da je razodel, kdo jih prav za prav vodi in kaj je namen društev »Kmečkih fantov in deklet«. Svoje somišljenike opozarjamo, da naj bodo na straži, naj poučujejo ljudstvo, da ne bo nasedlo lepo pobarvanim vabam naših nasprotnikov. Slavni Napoleon se je izrazil na svojem pohodu v Egipt leta 1798, da je

V San Francisko v Združenih državah Severne Amerike so opremili policijo z zločljivimi štiti za boj s stavkarji.

Dr. Edvard Beneš, bodoči predsednik Čehoslovaške.

vera potreba narodov. Istega izreka se držimo tudi mi proti nazorom liberalnih kmetijcev in brezbožnih komunistov.

*

»Podrti križ« v Mariboru. To je namreč igra, ki jo bodo igrali člani kmečkega bralnega društva iz Sv. Lovrenca na Pohorju v dvorani Zadrugne gospodarske banke v nedeljo dne 15. decembra ob 15. uri. Igrali so jo doma za jubilejno proslavo 50letnice omenjenega društva in je res vredna, da si jo marsikdo ob tej priliki ogleda.

Sv. Trojica v Slov. goricah. V nedeljo dne 15. decembra ponovimo našo krasno igro »Veriga«. Kdor še ni bil zadnjič pri prireditvi, naj pride sedaj, da bo videl našo popolnoma urejeno dvorano. Majhna je, a lepa, res primeren skupen dom za vsa naša društva. »Veriga« bo vsakega dvignila, vsakega bo poboljšala in raje bo odpuščal v srcu krivice in sovražstvo. Pridite vsi in napolnite dvorano.

Ptuj. Dekliška Marijina družba priredi v nedeljo dne 15. decembra, ob treh popoldne, v mestnem gledališču proslavo Brezmadežne. Govori gđc. Lojzka Horvatičeva iz Maribora. Na sporedu je tudi krasna božična igra »Vrata«. Snov je iz sv. Pisma. Nebeška vrata so se zaprla radi greha Adama in Eve in ostala

Nezanesljivost askarov.

Italijansko vojno poveljstvo je doslej vedno pošiljalo v prve vrste domačine askare. Sčasom pa so tudi ti napol divji ljudje sprevideli, da jih Italijani preveč zrabljajo, so se začeli upirati in prehajati na abesinsko stran, kamor po pravici spadajo. Sedaj so šele začeli Italijani pošiljati v prve vrste svoje lastne ljudi, ki pa posebno na južni fronti si'no trpijo vsled vseh mogočih tropičnih bolezni.

Italija ima svoje lastne petrolejske vrelce v okolici Piazence, v Piemontu in v Siciliji. Nove vrelce bodo iskali v Toskani. Italijanska vlada bo uve-

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Odkod je znal stari medicinman o zlati zaglogi tamkaj zgoraj? Je li bil samo zgoraj in jo je videl?

Lavison je bil pozabil, da bi ga bil vprašal o vsem tem.

Ko sta si privoščila komaj toliko počitka, da sta si nekoliko pretegnila otrple ude, sta si natovorila skromno opremo in nastopila pot navzgor.

Zbrala sta si desni rob potoka, ne radi tega, ker je bil morda nekoliko lažje za zmagati, ampak predvsem radi dejstva, ker bi naj bil na tej strani zgoraj na koncu vodopada skrivnostni dohod v zlato sotesko.

Računi ju niso varali. Rabila sta cele tri ure napornega, dasiravno ne preveč težavnega truda za dosego roba ne prevelikega jezera.

22

Tamkaj bi se bila morala nekoliko odpočiti, kajti njune moči so bile izrabljene, kolenā so se jima tresla ter omahovala.

Odmor je bil izključen, nestrpnost ju je gnala naprej. Predvsem sta morala ugotoviti, če je govoril indijanski prerok istino, ko je napovedoval Lavisonu: vodopad se ne spušča v svojem zadnjem koncu navzdol po trdi skalnati steni, ampak zakriva kakor zastor veliko izdolbino, vhod v skalnati hodnik, kateremu morata slediti, da bosta dosegla vrh, ki se cepi prav zgoraj v sotesko.

Ako bosta našla tukaj položaj res tak, kakor jima je bil naslikan, potem bo res tudi vse drugo, kar je prerokoval — ono veliko — nepojmljivo, o katerem sta v nekakem pritajenem strahu še neprestano dvomila, da bi ju znalo prevariti ter razočarati.

Šla sta okoli jezera. Tukaj se je umikala skala, kakor sta ugotovila možakarja v brezspanem naporu. nekoliko nazaj, da je bilo mogoče obiti in priti za skrajni rob padajoče vode, koje širina je bila določena z globokim žlebom v zgornji plasti skale.